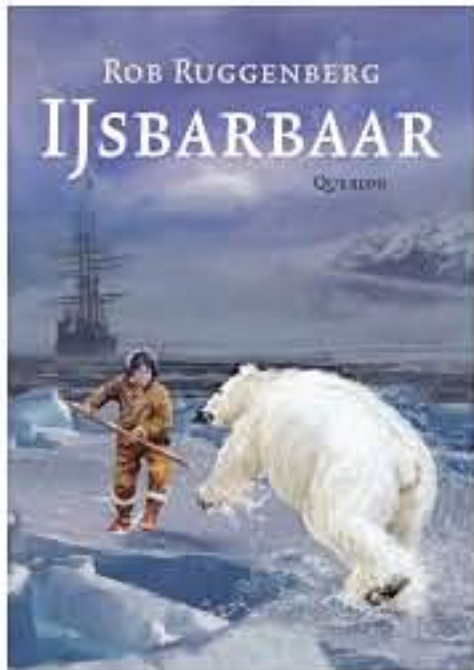

Zeeland Geboek

[Home](#) [Over ZeelandGeboek](#)

Ijsbarbaar

Geplaatst op 2 december 2011 door [Jan van Damme](#)

Hij is een schrijver die nog in 2009 in een interview in de PZC liet optekenen: „Ik schrijf veel in Zeeland. Ik kán eigenlijk alleen in Zeeland schrijven.” Zo’n auteur kan ik natuurlijk niet negeren als hij met een nieuw boek komt. Ik heb het over Rob Ruggenberg – journalist, maar de laatste jaren toch vooral bekend als schrijver van historische jeugdboeken. Nu is net verschenen *Ijsbarbaar*, een op historisch materiaal gebaseerd verhaal over het in 1624 door Hollandse walvisjagers van Groenland ontvoerde jongetje Nunôk.

Zijn eersteling heette *Het verraad van Waterdunen* – bij verschijnen in 2006 was dat vóór in Zeeland de naam Waterdunen werd gekoppeld aan een ontpolderingsplan in West-Zeeuws-Vlaanderen. Het verhaal speelt tijdens de Tachtigjarige Oorlog tegen een Zeeuwse achtergrond. Later volgden de jeugdromans *Slavenhaler* en *Manhatan*. Alle boeken vielen ruim in de prijzen. In recensies wordt Ruggenberg met enige regelmaat de nieuwe Thea Beckman (1923-2004) genoemd. Dat is een compliment, zeker. Maar ik ga een stapje verder: Ruggenberg is veel beter.

Voor de biografische gegevens maak ik gebruik van Wikipedia: „Rob Ruggenberg, ([Wassenaar](#), 14 juli 1946, foto Piet den Blanken) is dagblad-journalist en auteur van historische jeugdromans. Na de middelbare school is Rob Ruggenberg zes jaar radiotelegrafist geweest bij de Koninklijke Marine. Daarna heeft hij veel rondgereisd en een tijdje in Israël en Zuid-Afrika gewoond. Teruggekomen in Nederland werkte hij als

journalist. Hij schreef vooral veel over milieu, buitenland en geschiedenis. Voor zijn baan moest hij de hele wereld rondreizen. De ervaringen die hij tijdens zijn reizen opdeed, gebruikt hij nu bij het schrijven van zijn historische jeugdboeken. In 2006 debuteerde hij met *Het verraad van Waterdunen*, dat meteen werd genomineerd voor de Thea Beckmanprijs voor de beste historische jeugdroman van het jaar.”

Ruggenberg legt in zijn verantwoording keurig uit, waar hij de inspiratie voor zijn verhaal heeft gevonden. Een schipper uit Delfshaven heeft in 1624 daadwerkelijk twee Groenlanders ontvoerd. Eén van hen stierf voor aankomst in Schiedam, de andere werd in Den Haag echt voorgesteld aan prins Maurits en aan koningin Elizabeth van Bohemen. „Terwijl de vorsten toekeken voer de jongen in een bootje op de Hofvijver. Met pijl en boog schoot hij vissen en meeuwen, die hij rauw opat. Vooral dat laatste vonden de Nederlanders erg barbaars. (...) Twee jaar later werd de jongen naar Groenland teruggebracht...” (Pag. 317)

Ruggenberg heeft de gegevens gevonden in een brief, die stuurman Willem Ys aan de Amsterdamse wetenschapper Nicolaes Witsen schreef. Op zich al een prachtig verhaal. Maar om er dan een pakkend avontuur van te maken, is nog even andere koek. Ruggenberg slaagt daarin met vlag en wimpel, zonder dat de historische gegevens hem in de weg zitten. En dat is knap. Al te vaak zie je hoe schrijvers van historische (jeugd)romans niet loskomen van hun basismateriaal. Dan worden er altijd langdradige explicaties ingevoegd, die vaak een educatief oogmerk hebben. Niet doen, denk ik dan altijd. Bij Ruggenberg heb ik die gedachte niet gehad. Vandaar: beter dan Beckman.

De schrijver heeft een lekker uitvoerige site, waar veel over zijn oudere uitgaven en nieuwste boek is te vinden. Voor wie al fan van hem is: let op, hij tourt deze dagen door de provincie. Zondag 4 december is in Middelburg de Kunst- en Cultuurroute. Om 13.30, 14.30 en 15.30 uur leest hij voor in het atelier van Toos van Holstein (Korendijk 56).

Rob Ruggenberg: Ijsbarbaar – Uitgeverij Querido, 326 pag., 14,95 euro.